

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Innocentis iuuenis, suspensi in patibulo miraculosa conseruatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

tamquam per mare rubrum, ducti sunt ad vitæ gloriam in terra benedicta recipendam.

§. VI.

Innocentis iuuenis, suspensi in patibulo miraculosa conseruatio.

Hæc eos roborant ad patientiam, qui sine sua culpa ab hominibus, quasi rei iudicantur, damnantur, proclamantur. Ac quorum damnationem iniuste factam intelligendam, etiam illud magnum pondus addit, quod neque in illis semper vera iudicia fiant, qui publica autoritate, atque, ut aiunt, secundum allegata & probata damnantur. Etsi enim tum magistratus iustitiam non videt, sed faciat, quod leges iubent; tamen non raro Mundi Gubernator falsos testes sine innoxijs calumnias facere; vltamquam aurum in fornace probentur; atque vbi eorum manifesta fit innocentia, homines videant, quantum possit in alijs iudicandis re ipsa errari. Neque enim martyres dumtaxat, ob Christi religionem, iniquè damnati sunt ad mortem, sed plurimi quoque de furtis, de adulterijs, de latrocinijs, de veneficijs atque alijs vitijs grauissimis falso accusati, ob delatorum malitiam,

&

& subinde etiam, ob iudicium ignorantiam, proscripti, aut supplicijs ignominiosissimis exquisitissimisq; per summam iniuriam, affecti sunt. Quorum mors postea aut ipsis, aut sanctis, aut Deo fuit gloriosa. In anti-
 quisima ciuitate, quam S. Dominici Calcia-
 tensis vulgus appellat, inquit Lucius Mari-
 naeus, gallum vidimus, & gallinam, qui dum
 vixerunt, cuius coloni fuissent ignoramus: po-
 stea verò cum ingulati fuissent, & assi, candi-
 dissimè renixerunt, magnam Dei potentiam re-
 ferentes. Cuius rei veritas, & ratio sic se ha-
 bet. Vir quidam probus, & amicus Dei, &
 uxor eius optima mulier, cum filio eius adolescen-
 tulo magna probitatis ad S. Iacobum Compo-
 stellam proficiscentes in hanc urbem itineris la-
 bore defessi ingrediuntur, & quiescendi gratia
 restiterunt in domo cuiusdam, qui adultam fi-
 liam habebat. Quae cum adolescentem pulchra
 facie vidisset, eius amore capta est: Et cum iu-
 uenis ab ea requisitus, atque vexatus, eius voto
 repugnasset, amorem conuertit in odium, & ei
 nocere cupiens, tempore quo discedere volebant,
 eius cucullo craterem sui patris clam reposuit.
 Cumq; peregrini manè discessissent, exclamauit
 puella coram parentibus craterem sibi fuisse sur-
 reptum. Quod audiens praetor, satellitem con-

Lucius
 Marineus
 lib. 5. de
 rebus Hi-
 span, capà
 vlt.

festim misit, ut peregrinos reduceret. Qui cum venissent, puella conscia sui sceleris accessit ad iuuenem, & craterem eruit e cucullo. Quapropter comperto delicto, iuuenis in campo productus iniqua sententia, & sine culpa laqueo suspensus est: miserique parentes, cum filium deplorassent, postea discedentes Compostellam perueniunt. Vbi solatis votis & Deo gratias agentes, subinde redeuntes ad locum perueniunt ubi filius erat suspensus: & mater multis perfunctis lacrymis accessit, multum dissuadente marito. Cumque filium suspiceret, dixit ei filius: mater mea noli flere super me: ego enim viuus sum, quoniam Dei Genitrix & S. Iacobus me sustinent, & seruant incolumem. Vade charissima mater ad iudicem, qui me falso condemnauit, & dic ei, me viuere propter innocentiam meam, ut me liberari iubeat, tibique restituat. Properat sollicita mater, & praenimio gaudio flens uerberat. Praetorem conuenit in mensa sedentem, qui gallum & gallinam assos scindere volebat. Praetor, inquit, filius meus uiuit, iube solui, obsecro. Quod cum audisset Praetor, existimans eam, quod dicebat propter amorem maternum somniasse, respondit subridens: Quid hoc est, bona mulier? Ne fallaris: sic enim uiuit filius tuus, ut uiuunt haec aues. Et vix hoc dixerat, cum

gallus

gallus & gallina saltauerunt in mensa statimq;
 gallus cantauit. Quod cum Prator vidisset, at-
 tonitus continuo egreditur, vocat sacerdotes,
 & ciues proficiscuntur ad iuuenem suspensum,
 & inuenerunt incolumem, valdeq; latantem,
 & parentibus restitunt, domumq; reuersi gal-
 lum capiunt & gallinam, & in ecclesiam defe-
 runt magnâ solennitate. Quae ibi clausa, res ad-
 mirabiles, & Dei potentiam testificantes obser-
 uantur, ubi septennio viuunt. Hunc enim ter-
 minum Deus illis instituit, & in fine septennij
 antequam moriantur, pullum relinquunt &
 pullam sui coloris, & magnitudinis, & hoc fit
 in eâ ecclesiâ quolibet septennio. Magna quoque
 admirationis est, quod omnes per hanc urbem,
 transeuntes peregrini, qui sunt innumerabiles,
 galli huius & gallina plumam capiunt, & num-
 quam illis pluma deficiunt. Hoc ego testor, pro-
 pterea quod vidi, & interfui, plumamq;
 mecum fero.

CAPVT